

การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง

Financial planning for retirement age of Ramkhamhaeng University personnel

กิจกรเกียรติ ทองแดง
Kijkorakiat Thongdang

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง 2) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ในการศึกษา ไปใช้ในการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุของผู้ที่สนใจ โดยศึกษาเฉพาะบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวนตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง จาก 69 หน่วยงาน/คณะ ด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและทดสอบความน่าเชื่อถือทางสถิติแล้ว ข้อมูลที่เก็บได้คิดเป็นร้อยละ 100 จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบแบบสองทาง หรือ Chi-Square ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ 2 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่ง รายได้และภาระผูกพัน 2) การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ อาชีพหรืองานที่จะทำในวัยเกษียณอายุ ความรู้ความเข้าใจด้านการวางแผนทางการเงิน ความต้องการหาความรู้ รูปแบบและสาเหตุที่ต้องการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ

ผลการวิจัยด้วยสถิติเชิงพรรณนา พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี การศึกษาในระดับปริญญาตรี ตำแหน่งลูกจ้างปฏิบัติงานชั่วคราว โดยมีรายได้ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท โดยมีภาระผูกพันแบบอื่น ๆ

สำหรับผลการวิจัยด้วยการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบแบบสองทาง หรือ Chi-Square เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นไปตามกรอบการทำวิจัยที่กำหนด ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยมีความสัมพันธ์กับอาชีพหรืองานที่จะทำในวัยเกษียณอายุ ความรู้ความเข้าใจด้านการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ความรู้ในด้านการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ รูปแบบการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุและสาเหตุที่ต้องการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่ง รายได้และภาระผูกพัน

ผลการวิจัยพบข้อเสนอแนะ จากแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถาม ความรู้ในด้านการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อให้มีความรู้ เข้าใจมากขึ้น รวมถึงบุคลากรเองก็ควรทำความเข้าใจ ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของตนเอง เพื่อทำการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ABSTRACT

The objective of research on Financial planning for retirement age of Ramkhamhaeng University personnel are: 1) to study the relationship between personal factors and financial planning for retirement age of Ramkhamhaeng University personnel. 2) to use the information obtained in the study used in financial planning for the retirement age of those interested. By studying only Ramkhamhaeng University personnel a total of 400 samples from 69 units/faculty with a simple random sampling method. The tool used to collect data is a questionnaire that has been evaluated by experts and tested for statistical reliability. The data collected is 100 percent from the total number of samples. Statistics used in research consists of descriptive statistics and analysis with two-way tests or Chi-Square for data analysis to see the relationship between factors.

This research has defined two research concepts: 1) personal factors of Ramkhamhaeng University personnel consisting of gender, age, education, position, income and obligations 2) financial planning for retirement age of Ramkhamhaeng University personnel consists of financial planning for retirement age, occupation or work to be done in retirement, understand financial planning needs for knowledge, format and causes that require for financial planning for retirement age.

Research results with descriptive statistics, it was found that most of the personal factors of Ramkhamhaeng University personnel were female, aged between 31 - 40 years, education level are undergraduate, position temporary employee with income between 15,001 - 20,000 baht with other obligation.

For the research results by using two-way tests or Chi-Square analysis to study the relationship between personal factors of Ramkhamhaeng University personnel and financial planning for retirement age of Ramkhamhaeng University personnel, it was found that the factors that were statistically significant of personnel at Ramkhamhaeng University is in accordance with the research framework at the 95% confidence level with related to the profession or job to be done in retirement age, understanding financial planning for retirement age, knowledge in financial planning for retirement age, financial planning model for retirement age and reasons for financial planning for retirement age, including gender, age, education, position, income and obligation.

The results from the questionnaire showed that knowledge in financial planning for retirement age of Ramkhamhaeng University personnel is related to financial planning for retirement age. University or related agencies should train to educate personnel of Ramkhamhaeng University to have more knowledge for more understand. Personnel itself should learn to understand their personal factors to make financial planning for retirement age to be more efficient.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ประเทศไทยจัดอยู่ในภาวะประชากรสูงวัยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้ทราบว่าประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และอาจจะเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ใน พ.ศ.2564 ส่งผลให้ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจต่างๆ ก็ให้ความสนใจกับสถานการณ์นี้อย่างจริงจัง อย่างไรก็ตามจากการสำรวจของมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย(ภาพที่ 1) ประเทศไทยเป็นสังคมผู้สูงอายุตั้งแต่ พ.ศ.2548 โดยประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมดหรือประมาณ 6.6 ล้านคน และคาดว่าใน พ.ศ.2564 จะมากขึ้นถึงร้อยละ 20 และในปี พ.ศ.2574 มีสูงมากถึงร้อยละ 28 เลยทีเดียว (BTL Bangkok,2561)

และจากการสำรวจจากกรมการปกครองจังหวัด พบว่า 5 อันดับแรกของจังหวัดที่มีผู้สูงอายุมากที่สุดของประเทศไทย ใน พ.ศ.2559 ได้แก่ อันดับที่ 1 จังหวัดกรุงเทพมหานคร อันดับที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา อันดับที่ 3 จังหวัดเชียงใหม่ อันดับที่ 4 จังหวัดขอนแก่นและอันดับที่ 5 จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจังหวัดที่มีผู้สูงอายุน้อยที่สุดคือ จังหวัดระนอง (กรมการปกครอง,2559) และนอกจากนี้กรมการจัดหางานก็ได้ระบุนงานที่มีความต้องการแรงงานเป็นผู้สูงอายุ ในการการทำงานมากที่สุด (ภาพที่ 1) คือแรงงานด้านการผลิต เสมียนและพนักงานทั่วไป เจ้าหน้าที่สำนักงาน แรงงานประมงและพนักงานขาย ตามลำดับ (BTL Bangkok,2561)

นอกจากอายุที่มากขึ้นแล้ว พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อปีกับตรงกันข้าม ที่มีจำนวนลดลง เนื่องจากต้องเกษียณอายุ ไม่ได้ทำงานหรือบางคนทำงานไม่ได้ ซึ่งส่งผลให้ผู้ที่มีอายุยืนยาวขึ้นแต่กลับมีโรคต่าง ๆ มากมาย เพราะรายได้น้อย ไม่มีเงินออมเพียงพอในการรับการรักษาที่ถูกต้อง ด้วยข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่มีการสำรวจล่าสุดใน พ.ศ.2560 ผู้สูงอายุมีการศึกษาที่ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา มีสูงถึง ร้อยละ 68.7 จึงทำให้ขาดความรู้ทางด้านการวางแผนทางการเงิน (Financial Literacy) การบริหารค่าใช้จ่าย การออม การลงทุน จึงส่งผลให้ผู้สูงอายุไทยมีปัญหาทางการเงินในวัยเกษียณอายุ ดังนั้นปัญหาที่สำคัญในการเป็นสังคมผู้สูงอายุคือ จะทำอย่างไรให้มีชีวิตที่มีคุณภาพที่ดีได้

ในช่วงเกษียณอายุ มีความจำเป็นและสำคัญมากต่อการดำรงชีวิตในบั้นปลายชีวิต การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ไม่ว่าจะเป็นในด้านการใช้จ่ายเพื่อสุขภาพร่างกายและจิตใจ การใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อน เป็นต้น จึงควรมีการเตรียมการวางแผนตั้งแต่เนิ่นๆ ก่อนวัยเกษียณอายุ เพื่อไม่ให้เป็นการภาระของรัฐบาล สังคมและลูกหลานมากนัก

ในการวิจัยครั้งนี้เลือกศึกษาการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยบุคลากรส่วนมากจะเป็นสมาชิกกองทุนต่างๆ สมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง และกองทุนการพาณิชย์สงเคราะห์ช่วยเหลือเพื่อนครูและบุคลากรทางการศึกษา(ช.พ.ค.) โดยนอกจากเพื่อการออมเงินแล้วยังมีการกัวยืมเงินเพื่อใช้จ่ายในการซื้อที่อยู่อาศัย ซื้อรถยนต์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ จึงทำให้ก่อนวัยเกษียณบุคลากรได้สร้างหนี้สินไม่ได้มีการเตรียมการก่อนวัยเกษียณอายุและคิดว่าเมื่อวัยชรา หวังที่จะให้ลูกหลานดูแล ดังนั้นด้วยอายุ รายได้ภาระค่าใช้จ่าย หนี้สินและพฤติกรรมทางการเงินอื่นๆ จะส่งผลให้บุคลากรวางแผนทางการเงินในรูปแบบใด โดยงานวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลและใช้ข้อมูลจากบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปี พ.ศ.2562 เป็นตัวอย่างในการศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

จากข้อมูลสถิติประชากรของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งจัดทำโดยกองการเจ้าหน้าที่สำนักอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง(2562) รวมทั้งสิ้น 3,602 คน จากที่ทราบจำนวนประชากรทำให้สามารถทราบตัวอย่างโดยอาศัยสูตรคำนวณและวิธีการคำนวณขนาดตัวอย่าง ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

กำหนดให้

- n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
- N = ขนาดประชากร 3,602 คน
- e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง กำหนดให้เท่ากับ 0.05

แทนค่า

$$n = \frac{3,602}{1 + 3,602 \times (0.05)^2}$$

ดังนั้นขนาดตัวอย่างอย่างน้อย

$$n = 399.89 \text{ ตัวอย่าง}$$

เนื่องจากการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ มีขอบเขตพื้นที่ในกรุงเทพมหานครและตามจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศซึ่งเป็นการกระจายตามเกณฑ์คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างหลายประการ ดังนั้นเพื่อความเหมาะสมจึงกำหนดขนาดตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้รวม 400 ตัวอย่าง ดังแสดงตามตารางข้างต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เครื่องมือการวิจัยในรูปแบบของการสำรวจ โดยอาศัยการศึกษาจากแนวคิดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลและการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ มาเป็นกรอบแนวคิดและแนวทางในการออกแบบสำรวจ โดยแบ่งรายละเอียดของคำถามออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม (ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง) ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่ง รายได้และภาระผูกพัน

ส่วนที่ 2 การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย คำถาม การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ อาชีพหรืองานที่จะทำในวัยเกษียณอายุ ความรู้ความเข้าใจด้านการวางแผนทางการเงิน ความต้องการหาความรู้ รูปแบบและสาเหตุที่ต้องการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ในการทดสอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทดสอบความเที่ยงตรง(Validity) และความเชื่อมั่น(Reliability) ดังนี้ ในการหาความเที่ยงตรง(Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) ของคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ หลังจากนั้นก็นำมาปรับแก้ไขเพื่อดำเนินการในขั้นตอนต่อไป สำหรับการทดสอบความเชื่อมั่น(Reliability) ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่นโดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา จำนวน 30 ชุด โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.82 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้คือ 0.70 แสดงว่าแบบสอบถามนี้ มีความเชื่อมั่นเพียงพอ จึงนำมาใช้เป็นแบบสอบถามฉบับจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้บุคคลในการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม โดยกระจายตามหน่วยงาน/คณะ ต่างๆ ที่ระบุไว้ในหัวข้อประชากรและการสุ่มตัวอย่าง ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น โดยเก็บแบบสอบถามในช่วงเดือนมีนาคม ถึงเดือนเมษายน 2562 โดยสามารถเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาครบหมดตามจำนวนที่แจกออกไปคือ 400 ตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ถูกนำมากำหนดกรอบวิจัยและสมมติฐาน โดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ให้เป็นไปตามกรอบการวิจัยและการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

วัตถุประสงค์ ที่ระบุว่า “เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง” วิเคราะห์โดยใช้สถิติอ้างอิง คือการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบแบบสองทาง หรือ Chi-Square ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 248 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ตำแหน่งลูกจ้างปฏิบัติงานชั่วคราว โดยมีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 15,000 – 20,000 บาท และรวมถึงมีภาระผูกพันในรูปแบบอื่นๆ ด้วย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ โดยมีอาชีพที่คาดว่าจะทำในวัยเกษียณอายุคือประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยมีความรู้ในเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุในระดับปานกลางและยังมีความต้องการหาความรู้เพิ่มเติมโดยให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดการอบรมให้ความรู้ด้วย นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังมีรูปแบบในการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุในแบบอื่นๆ โดยเห็นว่าการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุมีความสำคัญและมีสาเหตุในการวางแผนทางการเงินเพื่อให้มีเงินเพียงพอในวัยก่อนและหลังเกษียณอายุ

3. การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยสามารถจำแนกได้ดังนี้

3.1 เพศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน

3.1.1 เพศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่ไม่แตกต่างกัน

3.1.2 เพศ ที่แตกต่างกันมีอาชีพหรืองาน ที่คาดว่าจะทำในวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน

3.1.3 เพศ ที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน

3.1.4 เพศ ที่แตกต่างกันมีความต้องการหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่ไม่แตกต่างกัน

3.1.5 เพศ ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดการอบรมให้ความรู้ในด้านการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่ไม่แตกต่างกัน

3.1.6 เพศ ที่แตกต่างกันมีรูปแบบในการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน

3.1.7 เพศ ที่แตกต่างกันมีความสำคัญของการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่ไม่แตกต่างกัน

3.1.8 เพศ ที่แตกต่างกันมีสาเหตุที่ทำต้องการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน

3.2 อายุ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน

3.2.1 อายุ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน

3.2.2 อายุ ที่แตกต่างกันมีอาชีพหรืองาน ที่คาดว่าจะทำในวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน

3.2.3 อายุ ที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน

3.2.4 อายุ ที่แตกต่างกันมีความต้องการหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน

3.2.5 อายุ ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดการอบรมให้ความรู้ในด้านการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน

3.2.6 อายุ ที่แตกต่างกันมีรูปแบบในการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน

- 3.5.8 รายได้ที่แตกต่างกันมีสาเหตุในการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน
- 3.6 ภาวะผูกพัน ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน
- 3.6.1 ภาวะผูกพันที่แตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่ไม่แตกต่างกัน
- 3.6.2 ภาวะผูกพันที่แตกต่างกัน มีอาชีพหรืองาน ที่คาดว่าจะทำในวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน
- 3.6.3 ภาวะผูกพันที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน
- 3.6.4 ภาวะผูกพันที่แตกต่างกัน มีความต้องการหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน เพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน
- 3.6.5 ภาวะผูกพันที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นว่ามีมหาวิทยาลัยรามคำแหงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดการอบรมให้ความรู้ในด้านการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่ไม่แตกต่างกัน
- 3.6.6 ภาวะผูกพันที่แตกต่างกัน มีรูปแบบในการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน
- 3.6.7 ภาวะผูกพันที่แตกต่างกันให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่ไม่แตกต่างกัน
- 3.6.8 ภาวะผูกพันที่แตกต่างกันมีสาเหตุในการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ที่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง “การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง” สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 248 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยมีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 15,000 – 20,000 บาทและมีภาวะผูกพัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ โดยมีอาชีพที่คาดว่าจะทำในวัยเกษียณอายุคือประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยมีความรู้ในเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุในระดับปานกลางและยังมีความต้องการหาความรู้เพิ่มเติมโดยให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดการอบรมให้ความรู้ด้วย นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังมีรูปแบบในการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุในแบบอื่นๆ โดยเห็นว่ากรวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุมีความสำคัญและมีสาเหตุในการวางแผนทางการเงินเพื่อให้มีเงินเพียงพอในวัยก่อนและหลังเกษียณอายุ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่ง รายได้และภาวะผูกพัน ที่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง สามารถจำแนกได้ดังนี้

3.1 อาชีพที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านของการมีการวางแผนทางการเงิน อาชีพหรืองานที่คาดว่าจะทำ ความรู้ ความต้องการ ความรู้ ความต้องการให้จัดการอบรมให้ความรู้ รูปแบบในการวางแผน ความสำคัญและรวมถึงสาเหตุของการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 ความรู้ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านของการมีการวางแผนทางการเงิน อาชีพหรืองานที่คาดว่าจะทำ ความรู้ ความต้องการความรู้ ความต้องการให้จัดการอบรมให้ความรู้ รูปแบบในการวางแผน ความสำคัญและรวมถึงสาเหตุของการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3 รูปแบบการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านของการมีการวางแผนทางการเงิน อาชีพหรืองานที่คาดว่าจะทำ ความรู้ ความต้องการความรู้ ความต้องการให้จัดการอบรมให้ความรู้ รูปแบบในการวางแผน ความสำคัญและรวมถึงสาเหตุของการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.4 สาเหตุของการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านของการมีการวางแผนทางการเงิน อาชีพหรืองานที่คาดว่าจะทำ ความรู้ ความต้องการความรู้ ความต้องการให้จัดการอบรมให้ความรู้ รูปแบบในการวางแผน ความสำคัญและรวมถึงสาเหตุของการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยพบว่า ความรู้ในด้านการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควร มีการอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อให้มีความรู้ เข้าใจมากขึ้น รวมถึงบุคลากรเองก็ควรทำความเข้าใจ ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของตนเอง เพื่อทำการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้เกิดขึ้นได้เนื่องจากผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์เริงรัก จำปาเงิน อาจารย์ประจำสาขาวิชาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งได้ให้คำปรึกษา จุดประกายให้ผู้วิจัยได้เกิดแรงจูงใจที่จะทำงานวิจัยเล่มนี้ให้บรรลุผลสำเร็จ รวมทั้งกรุณาให้ข้อเสนอแนะ ประเด็นที่น่าสนใจและข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัย ขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นางฉวีวรรณ กำปรรณารักษ์ ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ สำนักอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลในด้านประชากรในการศึกษาวิจัย คณาจารย์เจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกท่านที่เกี่ยวข้อง จงงานวิจัยเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุ ตลอดจนบุคคลอื่นที่สนใจ อนึ่งหากงานวิจัยฉบับนี้มีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ผู้วิจัย

บรรณานุกรม

- รัชนีกร วงศ์จันทร์.(2553).*การบริหารการเงินส่วนบุคคล*.กรุงเทพมหานคร : บุญศิริการพิมพ์
- พูนทรัพย์ รามัญญ.(2526).*การบริหารการเงินส่วนบุคคล*.กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สุพพตา ปิยะเกตุ.(2548).*การเงินส่วนบุคคล*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย.(2551).*ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกองทุนรวม*. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย.
- ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย.(2551).*หลักสูตรการวางแผนการเงิน ชุดวิชาที่ 1 พื้นฐานการวางแผนการเงิน*.
กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย.(2551).*หลักสูตรการวางแผนการเงิน ชุดวิชาที่ 4 การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ*.
กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย.(2552). *การจัดการการเงินส่วนบุคคล* : กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขต
กรุงเทพมหานคร. รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ณัชชา ชาราชิน และ ธงชัย ศรีวรรณ.(2555).*ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมเงินส่วนบุคคล
เพื่อการเกษียณ*. บริหารธุรกิจ,มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- พัฒน์ ทองพึ้ง.(2556).*การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ* : กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียน
ในสังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- ฐานิตย์ เอื้อเพื่อ.(2551).*การวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณอายุสำหรับข้าราชการ*.
รายงานการวิจัย สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด.(ม.ป.ป.).*การวางแผนการเงินส่วนบุคคล
ในทศวรรษที่ 21*. สืบค้นวันที่ 24 มีนาคม 2562 จาก http://www.finansa-asset.com/articles/th_Wealth2007-08.html
- การวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณ.(2554). สืบค้นวันที่ 24 มีนาคม 2562 จาก
http://www.somdej17.moph.go.th/intranet/gpf/GPF-E-Learning/.../retire_211.pdf -ใกล้เคียง